

stilles Fordring om, at fremskaffe det Beløb, som er fornødent i Henhold til de øgede Udgifter, som Kommunerne nu bemyndiges til at afholde. Men i saa Henseende vil jo det flydende Fritagelsesbeløb, som Lovforslaget i den Skikkelse, som det nu har, indeholder, aabne en Mulighed, som ikke tidligere var til Stede.

Jeg siger endvidere den højtærede Minister Tak, fordi han forstod mine Udtalelser saaledes, som de ogsaa skulde forstaaes, nemlig som Udtryk for et alvorligt Ønske om, at Lovforslaget, hvis det bliver ophøjet til Lov i den Skikkelse, hvori det her foreligger, maa vise sig i enhver Henseende tilfredsstillende og i Stand til at løse den Opgave, som søges løst ved det. Den højtærede Minister sagde, at til Trods for de væsentlige Mangler, der klæbde ved det, nærde jeg et saadant Ønske. Maa jeg have Lov til at sige, at jeg kan ikke erkende, at der ved den bestaaende Lov i og for sig klæber væsentlige Mangler udover denne, at det Beløb af 15 Kr., som hidtil har været fastsat, i mange Kommuner vil vise sig at være utilstrækkeligt i den Vinter, som vi er i. Men derfor er vi ogsaa gaaet med til en ganske betydelig Forhøjelse af dette Beløb.

Den højtærede Minister siger, at Lovforslaget er anvendeligt for København og Købstæderne. Ja, det tror ogsaa jeg, og det glæder mig, at jeg i saa Henseende er enig med den højtærede Minister. Derimod er jeg fuldstændig uenig med ham, naar han saa fortsætter med at sige, at han ikke mener, at Lovforslaget vil være anvendeligt for Landkommunerne, og naar han mener, at det for Landkommunerne skulde være en Skueret. Den højtærede Minister mener overfor Udvalget at have dokumenteret dette ved at nævne en Række Tal i et Udvalgsmøde, som er afholdt nu mellem anden og tredje Behandling. Af disse Tal skulde det fremgaa, som ogsaa den højtærede Minister har nævnt, at mange Landkommuner ingenlunde ved deres Forbrug efter § 1 har nærmet sig til det Maksimumsbeløb, som Loven bemyndiger dem til at anvende, og dette forstaaer den højtærede Minister saaledes, at de overalt meget gerne vil anvende mere, men ikke kan komme til det, fordi der ikke er Brug for mere efter § 1. Ja, jeg nærer den sikre Tillid til Kommunalbestyrelserne, at de meget gerne overalt i Kommunerne vil anvende det, der er Brug for for at lindre Trykket i de vanskeligt stillede Hjem, og naar mange Kommunalbestyrelser har anvendt saa lidt,

som Tilfældet er, saa ligger det utvivlsomt i, at der ikke findes et saa stort Antal Hjem, hvor Trangen i den foregaaende Tid har været til Huse, at man har kunnet finde Anvendelse for et større Beløb. Men jeg har udtrykkeligt sagt, at skulde dette, at der er anvendt forholdsvis lidt her og der i Landkommunerne, ligge i, at den Fremgangsmaade, der er anvendt for at finde Vej til dem, der trænger til Hjælp, har været af en saadan Beskaffenhed, at den i nogen som helst Henseende kan have virket krænkende, saa maa man søge — og ogsaa den højtærede Minister maa medvirke dertil — at komme bort fra en saadan Fremgangsmaade og anvende en anden, saa at man kan anbringe Støtten i alle de Hjem, hvor der overhovedet er Trang dertil.

Derfor synes jeg heller ikke, at det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) skulde have fremdraget de smaa Landbrugere i denne Forbindelse — ja, jeg ved jo nok, at med de kommende Tider for Øje kan man være ude efter at henlede de smaa Landbrugeres Opmærksomhed paa sig — men jeg synes ubetinget ikke, at der i denne Sammenhæng er Grund dertil, og jeg tror ikke, at man skal vente sig store Resultater af en Appel i den Retning. Thi Forholdet er dette, at Kommunalbestyrelserne fuldt ud er bemyndiget til at fastsætte den Grænse, under hvilken Hjælpen skal ydes, og de gør det sikkert mange Steder saaledes og bori den kommende Tid alle Steder finde en Maade til at bringe Støtten frem til alle vanskeligt stillede Hjem, saaledes, at det ikke paa nogen Maade kan virke krænkende for disse. Det er vort ubetingede og absolutte Ønske, at dette maa ske, og vi nærer den sikre Tillid, at det sker i det store, store Flertal af Kommunerne. Men skulde der være Steder, hvor det ikke er Tilfældet, ønsker vi ved denne Forhandling at bidrage vort til — med den højtærede Ministers Støtte — at finde andre Veje at gaa, saaledes at Hjælpen vil kunne finde Vej ogsaa til alle de smaa Landbrugeres Hjem, som i den kommende Tid maatte føle Tidens Vanskeligheder.

Den højtærede Minister omtalte det Ændringsforslag, som han skitserede i Udvalget. Det fastholder imidlertid, saaledes som det ogsaa vil fremgaa af den højtærede Ministers Udtalelse, det, som er det principielle i Striden mellem den højtærede Minister og Venstre, idet det fastholder Kravet om at ligestille Foranstaltninger efter § 1 og § 2 derigennem, at der i Henhold til begge Paragraffer skal kunne